

IX. USYNOWIENIE (uznani za synów)

1. Wersety kluczowe

Rz 8,15-18; 8,23-25; Ga 2,5-7; Ef 1,4-5

2. Wstęp

Istotą uczniostwa jest pojęcie przynależności. Jest to trwające całe życie oddanie, gdy życie ucznia staje się bardzo blisko związane z tym, którego naśladuje. Znajdujemy tu pojęcie wyboru po obu stronach. Mistrz wybiera swoich uczniów (J 15,16), ci zaś decydują się Go naśladować. Jezus nas wybrał, a to wymaga reakcji z naszej strony. Możemy przyjąć Jego wybór i pójść za Nim, albo odrzucić Go. Kiedy przyjmujemy Jezusa Chrystusa jako naszego Pana i Zbawiciela, rodzimy się na nowo (J 3, 5-6). Ten obraz nowego narodzenia jest bardzo wyraźną analogią, ponieważ jest dokładnie tym, co się stało w kategoriach duchowych, gdy przyszliśmy do Jezusa z wiarą. Jest to nowy początek: wszystkie stare negatywne czynniki, które zniewalały nas, są pokonane przez moc Ducha Świętego, nasze grzechy są przebaczone i nawiązujemy nową relację z Bogiem (2Kor 5,17).

3. Usprawiedliwienie

„Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa” (Rz 5,1).

Jest to fundamentalna zasada zbawienia. Posiada ona prawne znaczenie, ukazujące nasze miejsce przed Bogiem, jako sędzią w sądzie. Chociaż byliśmy winni z powodu naszych grzechów, to jednak zostaje ogłoszony dla nas wyrok uniewinnienia przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Usprawiedliwienie oznacza: „Sprawiedliwy - tak jakby nigdy nie zgrzeszył”. Ponieważ kara, na którą zasłużyłeś wziął na siebie Jezus Chrystus (Rz 8,1-2).

d) Czym jest adopcja?

Adopcja jest pojęciem rodzinnym, przedstawionym w kategoriach miłości Boga Ojca. Nasze grzechy oddzieliły nas od naszego prawdziwego Ojca w niebie, lecz Bóg w swojej łasce i miłosierdziu, przyjął nas do domu, do swojej rodziny, do miejsca, na które nie zasłużyliśmy i które nie należało się nam według naszej ludzkiej natury (1J 3,1). Adopcja jest sednem uczniostwa, ponieważ przypomina nam, że nie działamy z przymusu, lecz z miłości.

To poczucie przynależności do Bożej rodziny i ten wielki przywilej, który posiadamy, będąc w jedności z Jezusem Chrystusem, jest motywującą siłą w uświęcaniu naszego życia. To nie jest zakon, lecz miłość, która nas prowadzi naprzód w naszym życiu z Chrystusem. Istnieje pewne prawo w chrześcijańskim doświadczeniu, lecz nie jest to już więcej litera prawa, która zabija, lecz duch, który niesie życie i moc.

5. Plan adopcji

Pojęcie adopcji objawia serce naszego niebiańskiego Ojca. On zaplanował na długo przedtem zaadoptować nas w Chrystusie (Ef 1,4-5). Nikt z narodzonych w Bożej rodzinie, nie jest dziełem przypadku! Bóg nosił to w swoim sercu już przed założeniem świata (Ps 139,13-16; Ef 2,10). Gdybyśmy mogli ten fakt w pełni zrozumieć, byłibyśmy wyswobodzeni od wielu zniewoleń, którym podlegamy i żylibyśmy w wolności, która jest udziałem tych, którzy wiedzą jakie są ich prawa z tytułu urodzenia. My nie bierzemy naszego rodowodu z żadnego ludzkiego potomka, lecz wywodzimy się z Bożych planów w Chrystusie Jezusie, podjętych przed założeniem świata! Zostaliśmy wybrani w Nim i ze źródła jakim On jest czerpiemy całą moc naszego nowego życia.

6. Nasze prawa z tytułu adopcji

Zaadoptowane dziecko przyjmuje nowe nazwisko, swoich przyszłych rodziców, przyjmuje również wszystkie przywileje i możliwości swojej nowej rodziny. Podobnie dzieje się z nami w Chrystusie (1P 2,10). W pierwszym rozdziale ewangelii Jana, autor podkreśla fakt, że nie jesteśmy dziećmi w Bożej rodzinie z powodu jakichś praw lub mocy, którą mamy na poziomie ludzkim. Narodziliśmy się w sposób naturalny poza Bożą rodziną. *„Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego, którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga”* (J 1,12-13). Słowo przetłumaczone jako „prawo” pochodzi z greckiego słowa „exousia”, które oznacza „autorytet” lub „moc”. Jest to słowo określające autorytet nabyty prawnie. To prawo zostało zdobyte dla nas przez Pana Jezusa i dane każdemu z nas przez wiarę. Poprzez to otrzymaliśmy wszystkie prawa i dziedzictwo przebywania w Bożej rodzinie (Ga 4,6). Duch Święty jest określony jako Duch synostwa; Jego zadaniem jest wnieść do naszego serca pewność i rzeczywistość naszej przynależności do Boga. To właśnie ta pewność stwarza mocny fundament naszego codziennego życia jako chrześcijan. Ta siła i moc pochodzi z poznania tego, kim jesteśmy i do kogo należymy.

7. Cel naszej adopcji

Cel jaki ma Ojciec w zaadoptowaniu nas, jako swoich synów jest taki: *„Abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem Jego”* (Ef 1,4). Dzięki adopcji nie tylko mamy udział w rodzinie, ale także w charakterze naszego Ojca.

Prawdziwym celem i powołaniem uczniostwa jest to, abyśmy stali się podobni do Niego w naszym postępowaniu i postawach, aby nasze życie odzwierciedlało fakt, że jesteśmy dziećmi niebiańskiego Ojca. Bóg w Chrystusie objawił wzór dla każdego syna, który Go naśladuje przez wiarę. Jego pragnieniem jest, abyśmy stali się podobni do Jezusa w każdej sferze naszego życia (Rz 8,29). Apostoł Piotr przypomina nam, że to powołanie Boże nie dotyczy tylko naszego indywidualnego życia, ale celem Bożego wybrania nas jest to, abyśmy stali się Jego ludem, odzwierciedlającym tę samą naturę w swoim życiu (1P 2,9).

8. Obietnica związana z adopcją

Jako dzieci Królestwa otrzymaliśmy wspaniałą obietnicę - nasza adopcja nie dotyczy tylko teraźniejszego czasu, ale całej wieczności! (Rz 8,17). Nasze synostwo jest wieczne. To pobudza nas do służby, gdy patrzymy, tak jak Apostoł Paweł, na koronę sprawiedliwości, która jest przygotowana dla nas na końcu naszej drogi. Pobudza to nas również do uświęcenia (1J 3,2-3). W Nowym Testamencie nie używa się określenia córki Boże - wszyscy jesteśmy nazwani synami. W Chrystusie nie tylko mamy nowe życie, ale również nową nadzieję. Nie tylko otrzymaliśmy prawo stać się dziećmi Bożymi, ale również mamy prawo przyjąć dziedzictwo jako synowie Boży.

9. Zasady naszej adopcji

Istotą naszego życia jako uczniów jest to, że jesteśmy powołani do wypracowania na co dzień prostej zasady ufności i szczerości, która istnieje pomiędzy ojcem a jego prawdziwym synem. Tajemnica mocy widziana w Jezusie polegała na Jego relacji z Ojcem. W kazaniu na górze Jezus przekazał swoim uczniom kilka tajemnic Królestwa Bożego. Naucza ich, aby polegać na swoim niebiańskim Ojcu i żyli dla Jego chwały i czci. Zachęca, by:

- ◆ Oddawali chwałę Ojcu (Mt 5,16)
- ◆ Naśladowali Go (Mt 5,44-45 i 48)
- ◆ Rozmawiali z Nim (Mt 6,25-26)
- ◆ Podobali się Mu (Mt 6,17-18)

10. Praktyczna strona naszej adopcji

Bóg chce, abyśmy żyli dobrodziejstwami naszej adopcji. Jeśli znamy prawdę a nie żyjemy nią, to będzie ona dla nas nierealna. Przez Ducha Świętego otrzymaliśmy wszystko, czego potrzebujemy, aby skutecznie zastosować tę prawdę w naszym życiu (2P 1,3). Prawda dotycząca naszej adopcji polega na tym że, Bóg traktuje nas jako synów, a nie jako dalekich krewnych. To znaczy, że od czasu do czasu będziemy doświadczać Ojcowskiej ręki, dyscyplinującej nasze życie. On wychowuje nas i przypomina nam o naszej odpowiedzialności jako synów (Hbr 12,7-11).

11. Wnioski

Teraz przez wiarę jesteśmy w rodzinie Bożej, mamy udział w życiu Chrystusa i w dziedzictwie świętych. Otrzymaliśmy głęboką motywację do prowadzenia świętego życia i doświadczyliśmy przemieniającej mocy Ducha Świętego w naszym życiu. Ponieważ wiemy do kogo należymy, dlatego rozumiemy dyscyplinę naszego Ojca, żyjemy z głębokim i gorącym przeświadczeniem w sercu o Jego miłości (Ef 1,3).

12. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Dlaczego Bóg Ojciec wybrał ciebie? (Przedyskutuj)
- b) Jaka powinna być nasza reakcja jako odpowiedź na Boże uznanie nas za synów?
- c) Jak myślisz, dlaczego Bóg umieścił cię tam, gdzie jesteś, jeśli nasze usynowienie nie było dziełem przypadku? Co możesz teraz dla Niego zrobić?
- d) Przedyskutuj zbieżności i różnice pomiędzy adopcją naturalną a duchową.
- e) Czy Bóg wie o wszystkim przez co będziemy w życiu przechodzić, dokąd zmierzamy i jaki jest nasz cel w Chrystusie? Jaka powinna być nasza reakcja i czy możemy Bogu w tym zaufać?
- f) Skąd możemy mieć pewność, że jesteśmy Bożymi dziećmi i należymy do Bożej rodziny?
- g) Jaki powinien być główny cel naszego uczniostwa jako synów Bożych?
- h) W jaki sposób możemy wprowadzić w czyn prawdę o zaadoptowaniu nas przez Ojca w Niebie?

13. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Adopcja polega na nadaniu nam miejsca i stanowiska syna, chociaż w sposób naturalny nie należymy do tej rodziny.
- b) Powinniśmy żyć wszelkimi dobrodziejstwami wynikającymi z bycia synami Bożymi i naśladować Jezusa, Jednorodzonego Syna Bożego i postępować tak jak On. Chrystus jako wzorzec starszego brata jest dla nas doskonałym wzorem do naśladowania.
- c) Jest to naszym przywilejem, że jesteśmy przez Boga tak bardzo kochani, On wybrał nas, abyśmy byli Jego synami na zawsze i to powinno nas motywować do miłości i służby dla naszego Pana Jezusa Chrystusa.
- d) Bóg przed założeniem świata widział nas w Chrystusie. Wiedział, że staniemy się Jego dziećmi i jaki będzie nasz cel.
- e) Bóg nie pozostawia nas, abyśmy sami sobie radzili w życiu, ale raczej przychodzi i pomaga nam przez Ducha Świętego, żyć dziedzictwem dostępnym dla nas, jako synów Bożych.